

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 5 kwietnia 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił B. M. prawa do świadczenia przedemerytalnego. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że B. M. legitymuje się wymaganym 30 - letnim stażem pracy (udowodniła łącznie 38 lat , 10 miesięcy i 24 dni okresów składkowych i nieskładkowych), ale rozwiązanie umowy o pracę nastąpiło z upływem okresu , na jaki była zawarta.

/decyzja k.16 – 16 odwrót plik I akt ZUS/

W dniu 4 maja 2016 r. do organu rentowego wpłynęło odwołanie B. M. od ww. decyzji , w którym wniosła o przyznanie świadczenia przedemerytalnego. Skarżąca wskazała , że w lutym 2014 r., jej ówczesny pracodawca, zniknął , a ona pozostała bez środków finansowych. B. M. podniosła , że likwidator zakładu pracy przysłał jej świadectwo pracy, dopiero w lutym 2016 r. , co, jej zdaniem, było działaniem celowym. Skarżąca zaznaczyła , iż z uwagi na wiek oraz stan zdrowia, nie może znaleźć zatrudnienia.

/odwołanie k.2-5/

W odpowiedzi na odwołanie, która wpłynęła do tutejszego Sądu w dniu 17 maja 2016 r., pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie, przytaczając argumentację, jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Pełnomocnik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wskazał ,że zawarta przez skarżącą umowa o pracę z firmą (...) sp. z o.o. w likwidacji” ustała w dniu 30 czerwca 2015 r. tj. z upływem okresu , na który została zawarta (art.30 § 1pkt 4 Kodeksu pracy).

/odpowiedź na odwołanie k.6 - 6 odwrót/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona B. M. urodziła się (...).

/okoliczność bezsporna/

W dniu 21 marca 2016 r. B. M. złożyła wniosek o świadczenie przedemerytalne , a po jego rozpatrzeniu , organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję.

/wniosek k.1 – 5 odwrót , decyzja k.16 – 16 odwrót plik I akt ZUS/

W dniu 16 września 2015 r. B. M. została zarejestrowana przez Powiatowy Urząd Pracy jako osoba bezrobotna i w okresie od dnia 16 września 2015 r. do dnia 14 marca 2016 r. pobierała zasiłek dla bezrobotnych.

/okoliczność bezsporna/

Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przyjął, że ubezpieczona udowodniła staż pracy w wymiarze 38 lat , 10 miesięcy i 24 dni okresów składkowych i nieskładkowych (w tym 30 lat , 6 miesięcy i 4 dni okresów składkowych oraz 8 lat , 4 miesiące i 20 dni okresów nieskładkowych).

/okoliczność bezsporna/

W dniu 1 lipca 2013 r. B. M. zawarła z firmą (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością - umowę o pracę na czas określony od 1 lipca 2013 r. do 30 czerwca 2015 r. B. M. powierzono obowiązki pracownicze sprzątaczkki, w pełnym wymiarze czasu pracy.

/umowa o pracę w aktach osobowych wnioskodawczyni k.20/

Z treści świadectwa pracy z dnia 15 stycznia 2016 r., wystawionego przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością - w likwidacji" wynika, że B. M. w okresie od 1 lipca 2013 r. do 30 czerwca 2015 r. była pracownikiem ww. firmy, gdzie, w pełnym wymiarze czasu pracy, wykonywała obowiązki pracownicze sprzątaczkki. Z treści świadectwa pracy wynika ponadto, że umowa o pracę została rozwiązana z upływem okresu, na który została zawarta. Świadectwo pracy zostało opatrzone pieczętką oraz podpisem likwidatora spółki (M. K.).

/świadectwo pracy k.8 plik I akt ZUS/

Ww. zakład pracy przestał działać w lutym 2014 r. (w dniu 24 lutego 2014 r. wnioskodawczyni, stosownie do prośby kierownika zmiany, wypisała wniosek urlopowy do końca lutego 2014 r.). W okresie od marca 2014 r. do 30 czerwca 2015 r. wnioskodawczyni nie świadczyła pracy na rzecz (...) sp. z o.o." i nie otrzymywała wynagrodzenia. Z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wypłacono B. M. wynagrodzenie za 3 miesiące pracy.

/zeznania wnioskodawczyni min.00:15:24 – 00:17:59 protokołu rozprawy z dnia 3 kwietnia 2017 r., płyta CD k. 57 w związku z jej informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:01:33 – 00:04:25 protokołu rozprawy z dnia 17 października 2016 r., płyta CD k. 33/

(...) sp. z o.o." przestała funkcjonować **w marcu 2014 r.** i od tego momentu zarówno B. M. jak i pozostali pracownicy zatrudnieni w spółce przestali wykonywać powierzone im obowiązki pracownicze (jednocześnie spółka zaprzestała wypłacać wynagrodzenie). W przypadku pracowników, z którymi zawarto umowy o pracę na czas określony, likwidator zakładu pracy nakazał, aby w treści świadectw pracy jako datę zakończenia pracy wpisywać daty do których miały obowiązywać przedmiotowe umowy. W przypadku zaś pracowników, z którymi zawarto umowy o pracę na czas nieokreślony, w treści świadectw pracy wskazywano, że umowy te uległy rozwiązaniu na skutek likwidacji zakładu pracy.

/zeznania świadka M. W. min.00:02:03 – 00:14:43 protokołu rozprawy z dnia 3 kwietnia 2017 r., płyta CD k. 57/

(...) sp. z o.o." została postawiona w **stan likwidacji w marcu 2015 r.** (w zakładzie pracy było zatrudnionych około 40 osób). Właściciel firmy faktycznie ją opuścił, a jej dokumentacja w praktyce nie istniała (akta osobowe zostały zabrane przez księgową spółki (...)). U podstaw powołania likwidatora (M. K.) legł fakt, iż nie było podmiotu, który mógłby wypowiedzieć pracownikom umowy o pracę. Likwidator spółki podpisywał zarówno wypowiedzenia umów o pracę, jak i świadectwa pracy. Spółka nie dysponuje środkami finansowymi.

/zeznania świadka M. K. min.00:03:23 – 00:15:17 protokołu rozprawy z dnia 21 grudnia 2016 r., płyta CD k.40/

Z informacji o wysokości niezaspokojonych świadczeń, z uwagi na brak środków finansowych wynika, że kwota należnych wnioskodawczyni, a niewypłaconych świadczeń wynikających z umowy o pracę za okres od 1 lutego 2014 r. do 30 czerwca 2015 r., wyniosła 31 563,33 zł.

/informacja o wysokości niezaspokojonych świadczeń w dokumentacji osobowej wnioskodawczyni k.20/

Z treści rocznej karty ewidencji czasu pracy wynika, że wnioskodawczyni świadczyła pracę do dnia 19 lutego 2014 r., a w okresie od 20 lutego 2014 r. do 28 lutego 2014 r. korzystała z urlopu wypoczynkowego. Z treści dokumentu wynika również, **iż od 1 marca 2014 r. po** stronie zakładu pracy nie istniała możliwość zapewnienia pracy.

/roczna ewidencja czasu pracy w dokumentacji osobowej wnioskodawczyni k.20/

Z treści informacji o zatwierdzeniu do wypłaty na rzecz wnioskodawczyni kwoty 1 680,00 zł z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (tytułem zaliczki na poczet niezaspokojonych roszczeń pracowniczych) wynika, że (...) sp. z o.o." stała się niewypłacalna **od dnia 30 kwietnia 2014 r.**

/informacja w dokumentacji osobowej wnioskodawczyni k.20/

Postanowieniem Sądu Rejonowego dla miasta stołecznego Warszawy z **dnia 9 kwietnia 2015 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością ” została rozwiązana.**

/wyciąg z Krajowego Rejestru Sądowego k.48 – 53/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów w postaci dokumentów znajdujących się w aktach niniejszej sprawy oraz w aktach ZUS i na podstawie zeznań wnioskodawczyni oraz zeznań świadków. Sąd dokonując ustaleń w zakresie przyczyn rozwiązania stosunku pracy z wnioskodawczynią, opierał się przede wszystkim na zeznaniach świadków oraz wnioskodawczyni. Zeznania te były spójne i z ich treści wynika wprost, iż określenie w treści świadectwa pracy z dnia 15 stycznia 2016 r. jako przyczyny rozwiązania umowy o pracę upływu czasu na który została zawarta, jest niezgodne z rzeczywistością. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazuje bowiem, że spółka faktycznie zakończyła swoją działalność z końcem lutego 2014 r. i w praktyce w dacie tej doszło do likwidacji stanowisk pracy osób tam zatrudnionych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne i skutkuje zmianą zaskarżonej decyzji.

W rozpoznawanej sprawie przedmiotem sporu było, czy B. M. spełniła przesłanki do nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego określone w ustawie z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., poz. 170 ze zm.).

Stosownie do treści **art. 2 ust.1 punkt 2** ustawy o świadczeniach przedemerytalnych z dnia 30 kwietnia 2004 roku (tekst jednolity Dz.U. z 2013 roku, poz. 170) prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. nr 99, poz. 1001), zwanej dalej „ustawą o promocji zatrudnienia”, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn.

Natomiast **art. 2 ust. 2** ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych stanowi, że za okres uprawniający do emerytury, o którym mowa w ust. 1, uważa się okres ustalony zgodnie z przepisami art. 5-9, art. 10 ust. 1 oraz art. 11 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2016 roku, poz.887 z późn. zm.).

Stosownie do treści art. 2 ust. 3 wyżej wymienionej ustawy świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 180 dni pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;
- 2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;
- 3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 180 - dniowy okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Osoba ubiegająca się o świadczenie przedemerytalne musi spełniać łącznie przesłanki wymienione w art. 2 ust. 1 i ust. 3 powołanej ustawy.

Z powyższych przepisów wynika zatem, że kobieta ubiegająca się o prawo do świadczenia przedemerytalnego na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 powołanej ustawy - w sytuacji rozwiązania z nią stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy musi spełniać łącznie wszystkie przesłanki wymienione w cytowanych przepisach.

Bezspornym jest, że wnioskodawczyni ukończyła 55 lat, ma staż pracy wynoszący ponad 30 lat. Była zatrudniona przez okres ponad 6 miesięcy na dzień rozwiązania stosunku pracy. Jest zarejestrowana jako bezrobotna i przez okres 180 dni pobierała zasiłek dla bezrobotnych. W ustawowym terminie złożyła również wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego.

Organ rentowy podniósł jednak, że rozwiązanie umowy o pracę nastąpiło z upływem okresu, na który była zawarta.

Przedmiotem sporu była zatem w istocie ocena, czy do rozwiązania z ubezpieczoną stosunku pracy doszło z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu przepisu art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 29 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (tekst jednolity Dz. U. z 2016 roku, poz. 645 ze zm.) ilekroć w ustawie jest mowa o przyczynach dotyczących zakładu pracy - oznacza to:

- a) rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn nie dotyczących pracowników, zgodnie z przepisami o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników lub zgodnie z przepisami ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 2014 r., poz. 1502, z późn. zm.), w przypadku rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z tych przyczyn u pracodawcy zatrudniającego mniej niż 20 pracowników,
- b) rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu ogłoszenia upadłości pracodawcy, jego likwidacji lub likwidacji stanowiska pracy z przyczyn ekonomicznych, organizacyjnych, produkcyjnych albo technologicznych,
- c) wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w przypadku śmierci pracodawcy lub gdy odrębne przepisy przewidują wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w wyniku przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę i niezaproponowania przez tego pracodawcę nowych warunków pracy i płacy,
- d) rozwiązanie stosunku pracy przez pracownika na podstawie art. 55 § 1 ze zn.1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy z uwagi na ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków wobec pracownika.

Ustalenia Sądu, dokonane w przedmiotowej sprawie, pozwalają na stwierdzenie, że powodem, dla którego zakończył się stosunek pracy z wnioskodawczynią była faktyczna likwidacja aktywności - działalności gospodarczej przez (...) sp. z o.o. z **końcem lutego 2014 r.** Od tego momentu, bowiem, w związku z porzuceniem zakładu pracy przez jej właściciela, zarówno B. M., jak i pozostali pracownicy, zatrudnieni w spółce, przestali wykonywać powierzone im obowiązki pracownicze (nadto spółka zaprzestała wypłacać wynagrodzenie). Brak zaś możliwości skontaktowania się z pracodawcą spowodował, że pracownicy zatrudnieni w spółce, w tym B. M., nie mogli, pod względem formalnym, zakończyć obowiązujących ich umów o pracę. Wprawdzie w późniejszym okresie powołano likwidatora spółki, który w wystawionym wnioskodawczyni świadectwie pracy wskazał, że świadczyła ona pracę do 30 czerwca 2015 r., to jednak dokument ten nie mógł w żaden sposób podważyć faktu likwidacji pracodawcy, a co za tym idzie stanowisk pracy z końcem lutego 2014 r. W tym miejscu wskazać należy, że świadectwo pracy, w postępowaniu sądowym, traktuje się jako dokument prywatny w rozumieniu art. 245 k.p.c., który stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Dokument taki, może być więc weryfikowany, pod kątem prawdziwości wskazanych w nim faktów (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 4 listopada 2008 roku sygn. III AUa 3113/08, Lex nr 552003; wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 30 listopada 2006 roku sygn. III AUa 466/06, opubl: Orzecznictwo Sądu Apelacyjnego w Katowicach rok 2007, Nr 3, poz. 8; wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 24 września 2008 roku sygn. III AUa 795/08, opubl: Orzecznictwo Sądów Apelacji B. rok 2008, Nr 4, str. 60). Wobec zatem wykazania, że w rozpatrywanej sprawie doszło do rozwiązania umowy o pracę z

wnioskodawczynią z przyczyn dotyczących zakładu pracy, B. M. wykazała, że spełnia wszystkie przesłanki przyznania prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Wobec powyższego, Sąd Okręgowy w Łodzi, na podstawie art. 477¹⁴§2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku, przyznając B. M. prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 22 marca 2016 roku, to jest od dnia następnego po dniu złożenia wniosku o świadczenie stosownie do **treści art.7 cyt.** ustawy o świadczeniach przedemerytalnych.

ZARZĄDZENIE

1. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi organu rentowego z pouczeniem o prawie, terminie i sposobie złożenia apelacji.
2. Wypożyczyć pełnomocnikowi ZUS akta rentowe zobowiązując do zwrotu w razie złożenia apelacji.

S.B.